

Олена Тютенко

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

СЛОВОВІРНА КАТЕГОРІЯ ОСОБИ В РІЗНИХ СТИЛЯХ: ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ

Розглядаються кількісні та якісні параметри суфіксів словотвірної категорії 'особа' у текстах різних функціональних стилів.

Ключові слова: морфема, суфікс, функціональний стиль, статистичні характеристики.

У сучасній українській лінгвістиці дослідження словотвірних морфем здійснюється в різних аспектах: етимологічно-історичному (П. Білоусенко, О. Кровицька), онемасіологічному (А. Мойсієнко), функціонально-структурному (Є. Карпіловська, К. Брітікова).

Статистичне дослідження уживаності словотвірних засобів, зокрема префіксів, у функціональних стилях здійснив колектив авторів монографії “Статистичні параметри стилів” [7, 193]. На їхню думку, розуміння того, як саме використовуються словотвірні морфемні у різних текстах, допоможе “зрозуміти відмінності у способі організації і добору мовних одиниць при побудові різних стилів на словотворчому рівні й, отже, дати систематизований матеріал для подальшого дослідження і ґрунтовної відповіді на питання, чому і з якою метою певний стиль надає перевагу даному вибору, даній організації тих же самих мовних засобів словотвору” [7, 194].

На матеріалі англійської мови стилеметричні та морфотактичні особливості ад’єктивних та субстантивних афіксів і морфемних структур у текстах різних стилів описали А. Потапенко та Н. Рогачова [4; 5]. Сильові особливості українських суфіксів словотвірної категорії (СК) особи не були предметом спеціального аналізу. Метою статті є виявлення кількісних та якісних параметрів суфіксів на позначення особи, що характеризують різні стилі сучасної української мови.

Матеріалом дослідження є деривати СК ‘особа’, вибрані з генеральної сукупності, яка репрезентує 4 функціональних стилі: художній, публіцистичний, науковий та офіційно-діловий. Гене-

ральна сукупність складається з десяти зональних вибірок по 100 000 слововживань (загалом 1 000 000 слововживань). Кожна з них репрезентує різні жанри всередині певного функціонального стилю. Художній стиль представлений п'ятьма вибірками: 1) фольклорні тексти (ФТ); 2) дві вибірки з прозових творів кінця ХХ – початку ХХІ ст. У зв'язку з посиленням інтересу до гендерних студій ми умовно поділили прозу на чоловічу (ЧП) і жіночу (ЖП); 3) дві вибірки з поетичних текстів: середини ХІХ – початку ХХ ст. (ПХІХ) і середини ХХ – початку ХХІ ст. (ПХХ). Публіцистичний стиль обстежений на основі двох зональних вибірок: тексти культурно-соціальної тематики (КСП) і тексти економічно-політичної тематики (ЕПП). Науковий стиль репрезентували дві вибірки: науково-гуманітарні (НГ) та науково-природничі тексти (НП). Офіційно-діловий стиль представлений однією вибіркою, до якої входять тексти законів України (ОД).

Список суфіксів, які аналізувалися в текстах, укладений на основі українських монографій, словників та посібників [1; 2; 3; 6; 8; 9]. До нього увійшли 25 найчастотніших суфіксів української мови (-*ець*'-, -*ач*-, -*ер*-, -*ар*-, -*ик*-, -*ист*'-, -*тел*'-, -*ир*-, -*ік*-, -*ент*-, -*ак*-, -*ин*-, -*ок*-, -*ун*-, -*іот*-, -*ен*'-, -*ич*-, -*ук*-, -*ат*-, -*уз*-, -*ан*'-, -*ал*-, -*ал*'-, -*ух*-, -*ит*-). Суфіксальні морфемні виділені за джерелами: “Морфемний аналіз: Словник-довідник” [8] та “Словник афіксальних морфем” [2]. До уваги бралися не лише суфікси у позиції абсолютного кінця основи, які виконують словотвірну функцію (*господ-ар-ø*), а й у позиції другого чи третього передкінцевого суфікса, що виконують структурно-семантичну або лише структурну функцію (*господ-ар-к-а*, *господ-ар'-ува-н'н'-а*). Слова на позначення власних назв та осіб жіночої статі не розглядалися. Усього база даних нараховує 13 182 деривати.

Аналіз мовного матеріалу виявив такі кількісні та якісні особливості функціонування словотвірної категорії особи у різних стилях та жанрах сучасної української мови.

Кількість уживань дериватів СК ‘особа’ у вибірках. Порівняння абсолютних частот дериватів із суфіксами СК ‘особа’ свідчить про неоднорідність розподілу цих одиниць у функціональних стилях української мови. Абсолютна частота – це число, яке вказує,

скільки разів одиниця зустрілася у підвибірці. Найвища абсолютна частота дериватів із суфіксами СК 'особа' у публіцистичному (КСП – 2214, ЕПП – 2131) та офіційно-діловому стилях (ОД – 2327). У науковому стилі помітна велика різниця між абсолютними частотами дериватів у підвибірках (НП – 478, НГ – 1495). У вибірці фольклорних текстів художнього стилю абсолютна частота найвища (ФТ – 1183), у текстах чоловічої, жіночої прози та поезії XIX–XX ст. – менше 1000 (ЧП – 986, ЖП – 855, ПХІХ – 799 і ПХХ – 663).

Абсолютні частоти дериватів із суфіксом СК 'особа' віддзеркалюють особливості функціональних стилів української мови. Так, офіційно-діловий стиль характеризується чіткістю викладу матеріалу, слова вживаються у прямому значенні. З метою увиразнення та однозначного трактування інформації термінологічна особова лексика (*л'іценз'і-ам-ø*, *роботодав-ець-ø*, *презид-ент-ø*) не замінюється дейктичними конструкціями та особовими займенниками, а відтворюється тоді, коли потрібно вказати на певну особу. Цим пояснюється найбільша кількість дериватів із суфіксами на позначення особи в офіційно-діловому стилі. Наприклад: *Стосовно продукції, яка підлягає обов'язковій сертифікації, споживачеві повинна надаватись інформація про її сертифікацію; Продавець (виконавець, виробник) не повинен включати у договори із споживачем умови, які є несправедливими; Авторами аудіовізуального твору є: а) режисер-постановник; б) автор сценарію і (або) текстів, діалогів; в) автор спеціально створеного для аудіовізуального твору музичного твору з текстом або без нього; г) художник-постановник; д) оператор-постановник.*

В офіційно-діловому стилі найбільш чисельними є дві групи найменувань СК 'особа':

1. Назви осіб за соціальним, майновим та суспільно-політичним станом: а) за соціально-економічним станом (*пенс'іон-ер-ø*, *вд'ів-ець-ø*, *біжен-ець-ø*, *спадкоєм-ець-ø*, *господ-ар'-уван'н'-а*); б) пов'язані з адміністративним управлінням, службовою діяльністю (*презид-ент-ø*, *директ-ор-ø*, *начал'-н/иц'-к-ий*, *кер'ів-н/ик-ø*); в) за суспільно-політичною ознакою (*громад'-ан/ин-ø*).

2. Назви осіб за родом діяльності та професією: а) які виконують загальні соціально-економічні функції (*виконав-ець-ø*, *ви-*

роб-н/иц-тв-о, спожив-ач-ø, роботодав-ец'-ø, опік-ун-ø); б) зайняті у невиробничій сфері (музик-ант-ø, виклад-ац'-к-ий, аудит-ор-с'к-ий, буд'ів-н/иц-тв-о).

Особливістю художнього стилю є використання виражальних засобів з метою створення художнього образу. Тому, крім стилістично нейтральної, використовується різноманітна стилістично забарвлена лексика: жаргонізми (*стук-ач-ø, муд-ак-ø*), історизми (*бурл-ак-а, кобз-ар-ø, багат-ир-ø*), просторічні слова (*шмарк-ач-ø, омон'-ів/ец'-ø, д'ер'-ік-ø*) тощо. Наприклад: *Тепер будь-який тутешній шовінюга має всі підстави казати: “Да ми єдиний народ”;* *Його вона вирішила розіслати всім своїм одруженим друзякам, без огляду на видимий суспільний антигуманізм у ньому;* *І ці, мініатюрні здалека, розкидані між срібними, блискучими снігами темні цятки хат світилися тепер веселими вертепними зіздами;* *і чорніли між хатами тонкі вервечки колядників і маланкарів, як плетені пастуші батіжки.*

У художньому стилі СК ‘особа’ представлена п'ятьма словотвірними значеннями:

1. Назви осіб за родом діяльності та професією: а) зайняті у виробничій сфері (*ков-ал'-ø, кос-ар-ø, вівч-ар-ø*); б) зайняті у невиробничій сфері (*вчи-тел'-ø, бандур-ист-ø, істор-ик-ø, л'ік-ар-ø, бокс-ер-ø*); в) інша діяльність (*послан-ец'-ø, розбій-н/ик-ø*).

2. Назви осіб за соціально-економічним чи суспільно-політичним станом: а) соціально-економічний стан: (*найм-ит-ø, багат-ир-ø, бід-ак-а, жебр-ак-ø*); б) суспільно-політичний стан (*волод-ар-ø, директ-ор-ø*); в) релігія, церковне життя (*с'ващчен-ик-ø, гр'іш-н/ик-ø*); г) суспільні, політичні, релігійні, художні чи наукові погляди (*біл'шов-иц'-к-ий, будд-ист-ø, н'іцше-ан/ец'-ø, фатал'-іст-к-а*); г) належність до певної групи людей (*дружин-н/ик-ø, чек-іст-ø*).

3. Назви осіб за територіальною ознакою: а) етнічна ознака (*україн-ец'-ø, татар-ин-ø, америк-ан/ец'-ø*); б) територіальна ознака (*аз'і-ат-ø*); в) місце проживання (*черн'ігів-ец'-ø, земл'-ак-ø*).

4. Назви осіб за родинними стосунками: *сват-ач-ø*.

5. Назви осіб за зовнішніми та внутрішніми ознаками: а) зовнішня ознака (*бород-ан'-ø, крас-ен'-ø*); в) внутрішні, психологічні властивості (*мерзав-ец'-ø, безум-ец'-ø, дик-ун-ø*).

Увагу привертає той факт, що в різних жанрах художнього стилю кількість слів із суфіксами СК ‘особа’ неоднакова. Так, у прозі в середньому реалізується дев’ять дериватів (словоформ) на одну тисячу слововживань, а в поезії – сім. На підставі цього можна зробити висновок, що поетичне мовлення ліричного героя менше звертається до називання інших осіб, оскільки воно ведеться від першої особи: *Блукати містом чудернацьких мрій поклони бити цим закам’янілим каменярам що жили як уміли, лишаючи по собі світло й тлін; Червоний окупант боїться ночі, а вчителька веде мене в свої холоднороські спогади й обочі, де підпливали кровно ручаї, де, наче сни Тарасові пророчі, нові часи займали Чигирин, і зацвітав свободи ніжний крин; Сидить в темниці в’язень самотний і скрізь блукає поглядом, смутний: то по закуреному, низькому склепінню, то по стіні, по брудному камінню.*

У науковому стилі кожен підстиль має свої особливості, тому їх важко порівнювати. Досліджуваний матеріал виявив суттєву різницю в кількості дериватів на позначення особи у природничих та гуманітарних текстах (1:3). Науковому стилю не властива емоційність, тут переважає загальнонаукова лексика з елементами наукової та виробничо-професійної термінології (пис’мен-н/ик-ø, спец’іал’-іст-ø, профес-ор-ø, інтерпретат-ор-ø, екзистенц’іал’-іст-ø): *На думку опонентів, це могло трапитися через помилковий методологічний підхід до розробки такого роду документів, у першу чергу, внаслідок відсутності системного підходу до визначення пріоритетів державної екологічної політики; У дисертацію увійшли результати, отримані у співавторстві і за безпосередньою участю здобувача; Основна функція конструкцій з антиципацією – інтригувальна, тобто функція активізації уваги читача, зацікавлення інформацією.*

У наукових текстах найчастіше уживані дві лексико-семантичні групи назв осіб:

1. Назви осіб за родом діяльності та професією: а) зайнятість у невиробничій сфері (академ-ік-ø, дослід-н/иц’-к-ий, літописец’-ø, виклад-ач-ø); б) зайнятість у виробничій сфері – тільки похідні від назви особи (буд’ів-н/иц’-тв-ø, вироб-н/иц’-тв-ø, гос-под-ар-с’к-ий); в) інша діяльність (представ-н/ик-ø, учас-н/ик-ø, вибор-ец’-ø).

2. Назви осіб за соціально-економічним чи суспільно-політичним станом: а) соціально-економічний стан: (*біж-ен/еу'-ø*, *сел'-ан/ин-ø*); б) суспільно-політична ознака (*супротив-н/ик-ø*, *поперед-н/ик-ø*); в) суспільні, політичні, релігійні, художні чи наукові погляди (*екзистенц'-іал'/іст-ø*, *декад-ент-ø*, *молодомуз'-ів/еу'-ø*).

За рахунок ілюстративного матеріалу в гуманітарних текстах збільшується кількість дериватів нетермінологічного характеру. Це, зокрема, групи найменувань осіб за характерними рисами поведінки чи світогляду (*авант'ур-ист-ø*, *гумор-ист-ø*, *бор-еу'-ø*), за територіальною ознакою (*слов'ї-ан-ств-ø*, *н'ім-еу'-к-ий*, *франц-уз-ø*), за зайнятістю у виробничій сфері (*конопл'-ар-ø*, *олен'-ар-ø*, *мал'-ар-н'-а*): <...> дає можливість виділити такі лексико-семантичні групи (ЛСГ) інновацій (з погляду їхньої семантики та з урахуванням специфіки функціонування в контексті): 1) назви осіб – *царекоронець*, *безвірко*, *безвірець*, *підпекелець*, *книгочит*, *людоморець*, *злопротівник*, *немовлята-діти*, *душоморець*, *дітозгубник*, *вовківник*, *мисливник*, *дух-оборонець*, *зловред*, *проміннетворець*, *сковородіянець*.

Основна мета публіцистичного стилю – вплив на читача, який досягається за рахунок функціонування як лексики офіційно-ділового та наукового стилю (*банк-ір-ø*, *аудит-орс'кий*, *сепарат-ист-с'кий*), так і експресивно-забарвлених та образних найменувань особи (*младорегіон-ал-ø*, *байстр'-ук-ø*, *йушченк-ів/еу'-ø*, *пор-ист-ø*), а також їх переносного, метафоричного вживання: *Зварич – найвідоміший український “колядник” в мантиї*; *Україна – європейський “боксер середньої ваги”*; *Ім ближчий давній афоризм – “і дурень може управлять за диктатури”*; *Біля витоків американської розвідки стояв головнокомандувач повстанців проти англійських колонізаторів і перший президент Америки Джордж Вашингтон, який складав інструкції для шпигунів, вербував агентів на власні гроші, а в таємному листуванні фігурував під кодом “711”*; *Нині цю тему взяли на озброєння регіонали, які пропагують свій месидж, що наявність тепла в будинку та оплата газу, який спалюється для цього, – речі суть не пов'язані*. Між вибірками культурно-соціальної та економічно-політичної тематики не виявлено суттєвої різниці в кількості уживаних дериватів.

Стильова диференціація суфіксів. Як свідчить матеріал дослідження, суфікси СК ‘особа’, що належать до периферії, мають яскраво виражену стилістичну спрямованість. 14 із 25 найчастотніших суфіксів на позначення особи в українській мові є ядерними, вони зустрічаються в усіх стилях. Це свідчить про те, що їхня семантика не містить стилістично маркованих сем (конотативність). Уживання 14 суфіксів в усіх функціональних стилях підтверджує антропоцентризм людської свідомості, що відбивається у мовленні.

У художньому стилі реалізується найбільше суфіксів (24 із 25), а в офіційно-діловому – найменше (16) (табл. 1):

Таблиця 1. Реалізація суфіксів СК ‘особа’ у функціональних стилях української мови

Суфікс	-ик-	-ец’-	-ар-	-ач-	-ер-	-ент-	-ин-	-ист-	-ак-	-тел’-	-ок-	-ир-	-ік-	-ен’-	-ун-	-ич-	-уз-	-ук-	-ит-	-ух-	-іот-	-ал’-	-ат-	-ал-	-ан’-
ХС	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
ПС	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	+	-
НС	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	-	-	+	-	-	+	-
ОДС	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	-	-	-	+	-	+	-	-

За кількісними показниками (див. Додаток) суфікси СК ‘особа’ можна поділити на три групи: високочастотні, кожен з яких реалізується у більш ніж 10% дериватів (**-ик-**, **-ец’-**, **-ист-**); середньочастотні реалізуються у 1–10% усіх похідних (**-ар-**, **-ер-**, **-ач-**, **-ак-**, **-тел’-**, **-ік-**, **-ин-**, **-ент-**, **-ун-**); низькочастотні суфікси функціонують у менш ніж 1% похідних (**-ок-**, **-ир-**, **-ен’-**, **-ич-**, **-уз-**, **-ук-**, **-ит-**, **-ух-**, **-іот-**, **-ал’-**, **-ат-**, **-ал-**, **-ан’-**). На основі цих показників визначаємо високочастотні суфікси як ядро СК ‘особа’, низькочастотні – як периферію і середньочастотні – як перехідну зону між ними.

Кожен стиль формує своє ядро і свою периферію суфіксів СК ‘особа’. Порівняймо (табл. 2 і табл. 3):

Таблиця 2. Ядро СК ‘особа’

Суфікс	Художній стиль	Публіцистичний стиль	Науковий стиль	Офіційно-діловий стиль
-ик-	+	+	+	+
-ец'-	+	+	+	+
-ар-	+		+	
-ер-		+		
-ач-				+
-ин-				+

Таблиця 3. Перехідна зона СК ‘особа’

Суфікс	Художній стиль	Публіцистичний стиль	Науковий стиль	Офіційно-діловий стиль
-ар-		+		+
-ер-	+		+	+
-ач-	+	+	+	
-ин-	+	+	+	
-ент-	+	+	+	+
-ист-	+	+	+	
-тел'-	+	+	+	
-ок-	+			
-ік-	+	+		
-ак-	+	+	+	
-ен'-	+			
-ир-	+			

В усіх стилях можна виокремити суфікси, які належать до ядра СК 'особа'. Вони є стильовими константами (суфікси **-ик-** та **-ец'-**). Однак у певних стилях простежуються свої особливості функціонування окремих суфіксів. Це індивідуальні стильові характеристики суфіксів на позначення особи.

1. Вхідження суфіксів **-ач-** і **-ин-** до ядра СК 'особа' зумовлене особливостями стилю, а саме: відсутністю дейктичності при називанні особи: *Органи місцевого самоврядування з метою захисту прав **споживачів** мають право створювати при їх виконавчих органах структурні підрозділи з питань захисту прав **споживачів**, які вправі: 1) розглядати звернення **споживачів**, консультувати їх з питань захисту прав **споживачів**; 2) аналізувати договори, що укладаються **продавцями (виконавцями, виробниками) із споживачами**, з метою виявлення умов, які обмежують права **споживачів**; 3) у разі виявлення продукції неналежної якості, фальсифікованої, небезпечної для життя, здоров'я, майна **споживачів** і навколишнього природного середовища терміново повідомляти про це відповідні територіальні органи у справах захисту прав **споживачів**, інші органи, що здійснюють контроль і нагляд за якістю і безпекою продукції; <...> 5) готувати подання до органу, який видав дозвіл на провадження відповідного виду діяльності, для вирішення питання про тимчасове зупинення його дії чи про дострокове анулювання у разі систематичного порушення прав **споживачів**; б) подавати до суду позови щодо захисту прав **споживачів**.*

2. Відсутність низькочастотних суфіксів **-ит-**, **-ал'-**, **-ан'-** у текстах публіцистичного, наукового та офіційно-ділового стилю та їхня реалізація в художньому стилі свідчить про їх специфічно художню стильову маркованість: *Змія бачить, що нічого не вдіє, та пішла до **коваля**: – “**Ковалю, ковалю!**”; Зодягнені два **бородані** з надміру веселими очима були в жовті плащі (чи то пак, тканину), білі штани і в'єтнамки (так, дискримінуючи інші частини Азії, називали цей вид взуття у Марліній країні); В осінні вечори, у вечори студені, непевне все якесь, як **ворожбитський** віск, при місяці гладкім висвічує легені карпатський – іздала почагарілий – ліс.*

Додаток. Абсолютна та відносна кількість реалізації суфіксів
СК 'особа' у різних стилях

Суфі- кси	ХУДОЖНИЙ СТИЛЬ						ПУБЛІЦИСТ. СТИЛЬ	НАУКОВИЙ СТИЛЬ			ОФІЦ- ДИЛОВ. СТИЛЬ
	Фольклор	Чол. проза	Жін. проза	Поетія XIX	Поетія XX	Культ.-соц.		Ек.-політ.	Природи.	Гуманітар.	
-нк-	162 (13,7%)	193 (19,4%)	141 (16,6%)	139 (17,4%)	138 (20,8%)	756 (34,3%)	756 (35,2%)	187 (35,6%)	417 (27,7%)	638 (27,3%)	
-ен-	456 (38,5%)	159 (15,9%)	271 (31,8%)	259 (32,4%)	221 (33,3%)	299 (13,6%)	274 (12,7%)	41 (7,81%)	303 (20,1%)	398 (17%)	
-ар-	175 (14,8%)	64 (6,5%)	68 (8%)	165 (20,6%)	86 (13%)	161 (7,31%)	137 (6,4%)	142 (27,1%)	92 (6,11%)	177 (7,6%)	
-ач-	7 (0,6%)	65 (6,6%)	11 (1,3%)	11 (0,13%)	11 (1,66%)	162 (7,35%)	98 (4,56%)	26 (4,96%)	92 (6,11%)	509 (21,8%)	
-ер-	3 (0,26%)	90 (9,1%)	71 (8,3%)	3 (0,38%)	21 (3,2%)	251 (11,4%)	309 (14,4%)	27 (5,15%)	68 (4,5%)	75 (3,21%)	
-ент-	12 (1%)	49 (5%)	22 (2,6%)	4 (0,5%)	14 (2,1%)	139 (6,3%)	182 (8,47%)	12 (2,28%)	54 (3,6%)	209 (8,95%)	
-ин-	11 (0,92%)	16 (1,6%)	16 (1,9%)	49 (6,1%)	16 (2,41%)	19 (0,86%)	127 (5,89%)	29 (5,54%)	125 (8,3%)	262 (11,2%)	
-ист-	-	65 (6,6%)	62 (7,3%)	2 (0,25%)	12 (1,8%)	127 (5,76%)	59 (2,74%)	9 (1,71%)	179 (11,9%)	17 (0,73%)	
-ак-	27 (2,3%)	98 (10%)	63 (7,4%)	20 (2,5%)	45 (6,8%)	49 (2,2%)	12 (0,56%)	-	46 (3,1%)	5 (0,21%)	
-тел-	10 (0,85%)	60 (6%)	41 (4,8%)	24 (3%)	10 (1,5%)	54 (2,5%)	32 (1,49%)	2 (0,38%)	47 (3,1%)	9 (0,39%)	
-ок-	36 (3,03%)	13 (1,3%)	7 (0,8%)	23 (2,9%)	24 (3,62%)	25 (1,1%)	41 (1,9%)	48 (9,15%)	31 (2,01%)	9 (0,39%)	
-пр-	181 (15,3%)	10 (1%)	7 (0,8%)	5 (0,63%)	12 (1,81%)	11 (0,5%)	11 (0,51%)	-	3 (0,2%)	1 (0,04%)	
-ік-	-	30 (3%)	11 (1,3%)	17 (2,13%)	5 (0,75%)	89 (4,03%)	59 (2,74%)	2 (0,38%)	24 (1,6%)	-	
-ен-	25 (2,1%)	27 (2,7%)	8 (0,94%)	15 (1,9%)	9 (1,36%)	7 (0,32%)	-	-	-	5 (0,21%)	
-ун-	11 (0,93%)	13 (1,3%)	7 (0,8%)	1 (0,1%)	7 (1,01%)	17 (0,77%)	10 (0,46%)	-	5 (0,33%)	8 (0,34%)	
-ич-	10 (0,85%)	3 (0,3%)	7 (0,8%)	-	3 (0,46%)	12 (0,55%)	7 (0,33%)	-	4 (0,26%)	2 (0,09%)	
-уч-	-	5 (0,5%)	12 (1,4%)	-	-	12 (0,55%)	9 (0,42%)	-	8 (0,53%)	-	
-ук-	-	10 (1%)	10 (1,2%)	10 (1,25%)	4 (0,6%)	13 (0,6%)	-	-	-	-	
-ит-	11 (0,93%)	3 (0,3%)	2 (0,24%)	27 (3,4%)	-	-	-	-	-	-	
-ух-	16 (1,4%)	1 (0,1%)	2 (0,24%)	1 (0,13%)	14 (2,45%)	-	-	-	-	-	
-іот-	-	10 (1%)	3 (0,36%)	3 (0,37%)	4 (0,6%)	-	7 (0,33%)	-	7 (0,47%)	-	
-ал-	25 (2,1%)	-	4 (0,47%)	-	4 (0,6%)	-	-	-	-	-	
-ат-	-	2 (0,2%)	-	-	7 (0,88%)	-	-	-	-	-	
-ад-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
-ан-	2 (0,17%)	2 (0,2%)	1 (0,12%)	1 (0,13%)	1 (0,15%)	-	-	-	1 (0,07%)	-	
Всього	1185 (100%)	989 (100%)	851 (100%)	799 (100%)	663 (100%)	2203 (100%)	2158 (100%)	525 (100%)	1506 (100%)	2336 (100%)	

1. *Безпояско О. К., Городенська К. Г.* Морфеміка української мови. – К., 1987; 2. *Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А., Карпіловський В. С., Недозим Т. І.* Словник афіксальних морфем української мови. – К., 1998; 3. *Козленко І. В.* Морфеміка сучасної української літературної мови. – К., 2007; 4. *Потапенко А. Б.* Стилеметричні характеристики прикметників різної морфемної структури в сучасній англійській мові : автореф дис. на здобуття наук. ступеня канд. філолог. наук. – К., 1999; 5. *Рогачова Н. В.* Морфемна структура іменників у текстах різних функціональних стилів (на матеріалі англійської мови) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філолог. наук. – К., 2000; 6. *Словотвір сучасної української літературної мови.* – К., 1979; 7. *Статистичні параметри стилів / Відп. редактор В. С. Перебийніс.* – К., 1967; 8. *Яценко І. Т.* Морфемний аналіз: Словник-довідник. – К., Т. I. – 1980; Т. II. – 1981; 9. *Andrews E.* The semantics of suffixation. Agentive substantival suffixes in Contemporary Russian. – Munchen; Newcastle, 1996.

В статье рассматриваются количественные и качественные параметры суффиксов словообразовательной категории 'лицо' в текстах разных функциональных стилей.

Ключевые слова: морфема, суффикс, функциональный стиль, статистические параметры.

The article is devoted to the problem of suffixes functioning in different registers of Ukrainian language. Quantitative and qualitative parameters of realization of 'person' suffixes in derivative words are dealt with.

Key words: morpheme, suffix, register of language, statistics.